

352

Besluit van 25 juni 1993, houdende regeling uitkering wegens functioneel leeftijdsontslag van burgerlijke ambtenaren in dienst bij het Ministerie van Defensie (Besluit uitkering wegens functioneel leeftijdsontslag burgerlijke ambtenaren defensie)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Defensie van 1 februari 1993, nr. PAV2210/93002671;

Gelet op de artikelen 125 van de Ambtenarenwet 1929;

De Raad van State gehoord (advies van 29 maart 1993, nr. WO7.93.0066);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Defensie van 16 juni 1993, nr. PAV2210/93008947;

Hebben goedgevonden en verstaan:

BEGRIPSOMSCHRIJVINGEN

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. Onze Minister: Onze Minister van Defensie;
- b. ontslag: een ontslag als bedoeld in artikel 119 van het Burgerlijk ambtenarenreglement defensie;
- c. belanghebbende: de gewezen ambtenaar in de zin van het Burgerlijk ambtenarenreglement defensie, aan wie ontslag bedoeld onder b van dit artikel is verleend, met uitzondering van degene die ingevolge artikel A1, tweede lid onder a, b of d van de Algemene militaire pensioenwet wordt begrepen onder militair, beroepsmilitair of reservist;
- d. pensioen: een pensioen in de zin van de Algemene burgerlijke pensioenwet;
- e. pensioenwet: de Algemene burgerlijke pensioenwet;
- f. uitkering: de uitkering genoemd in artikel 3 van dit besluit.

Artikel 2

1. In dit besluit wordt verstaan onder bezoldiging: de bezoldiging in de zin van het Bezoldigingsbesluit burgerlijke ambtenaren defensie

vermeerderd met de vakantie-uitkering, berekend over een maand, waarop de belanghebbende op de dag voorafgaand aan zijn ontslag aanspraak had of bij waarneming van zijn functie zou hebben gehad.

2. In afwijking van het in het eerste lid bepaalde gelden de toelagen, genoemd in de artikelen 15 en 19, eerste lid, van het in het eerste lid genoemde besluit en de over die toelagen berekende vakantie-uitkering niet als deel van de bezoldiging.

3. Indien de belanghebbende geen ambtenaar is in de zin van het Bezoldigingsbesluit burgerlijke ambtenaren defensie geldt als bezoldiging hetgeen met het in het eerste en het tweede lid daaromtrent bepaalde overeenkomt.

4. Indien de door een belanghebbende over de laatste aan het ontslag voorafgaande twaalf volle kalendermaanden genoten bezoldiging in de zin van het in het eerste lid genoemde besluit, dan wel hetgeen daarmee overeenkomt, alsmede de over die maanden genoten vakantie-uitkering dan wel verkregen aanspraak daarop geheel of gedeeltelijk uit wisselende inkomsten waaronder begrepen de evengenoemde aanspraken bestonden, geldt in zoverre in afwijking van het eerste lid als bezoldiging, met inachtneming van het in het tweede en derde lid bepaalde, het gemiddelde van die inkomsten.

5. Indien in de bezoldiging, omschreven in het eerste tot en met het vierde lid, anders dan ten gevolge van periodieke verhoging van het salaris, wijziging zou zijn gekomen wanneer de belanghebbende op die bezoldiging in dienst zou zijn gebleven, zal van de dag van inwerking-treding van die wijziging af het aldus gewijzigd bedrag als bezoldiging gelden.

6. Voor betrekkingen die geleidelijk worden opgeheven, alsmede in bijzondere gevallen, kan Onze Minister van het hiervoren bepaalde ten gunste van de belanghebbende afwijken.

RECHT OP UITKERING

Artikel 3

1. De belanghebbende heeft recht op uitkering met ingang van de dag van ingang van zijn ontslag.

2. Onze Minister beslist over de toekenning van uitkering op schriftelijke aanvraag door de belanghebbende. De stukken die Onze Minister nodig acht voor de behandeling van de aanvraag dienen door of vanwege de belanghebbende te worden overgelegd.

DUUR EN BEDRAG VAN DE UITKERING

Artikel 4

1. De uitkering bedraagt gedurende 60 maanden 80% van de bezoldiging vermeerderd met zoveel – doch ten hoogste tien – malen 0,5% van die bezoldiging als het totaal aantal volle voor pensioen geldige dienstjaren, die medetellen voor de pensioenberekening krachtens de pensioenwet, op de dag van ingang van het ontslag meer dan dertig bedraagt en vervolgens 70% van die bezoldiging. Het bedrag van de uitkering daalt echter niet beneden het bedrag van het pensioen, waarop de belanghebbende recht zou hebben, indien hij uit de betrekking waaruit hij met recht op uitkering is ontslagen, op de dag van ontslag zou zijn gepensioneerd.

2. Bij de berekening van het bedrag van het pensioen genoemd in het eerste lid, wordt mede in aanmerking genomen de diensttijd bedoeld in

artikel D3 van de pensioenwet, die de belanghebbende bij het bereiken van de leeftijd van 65 jaar zal kunnen aanwijzen.

3. Voor de toepassing van het eerste lid geldt ten aanzien van diensttijd als bedoeld in artikel D1, onder b tot en met e, van de pensioenwet, dat belanghebbende geacht wordt het in artikel D2 van die wet bedoelde verzoek aan het bestuur te hebben gedaan.

4. Wanneer aan de belanghebbende na de dag van ingang van het ontslag ter zake waarvan de uitkering is toegekend, een overheidspensioen, anders dan ten laste van het Algemeen burgerlijk pensioenfonds, wordt toegekend, vindt zo nodig herberekening plaats zowel van het bedrag der uitkering als van het bedrag van het pensioen, genoemd in het eerste lid, met ingang van de dag waarop eerstbedoeld pensioen is ingegaan.

INKOMSTEN UIT OF IN VERBAND MET ARBEID OF BEDRIJF

Artikel 5

1. De inkomsten, die de belanghebbende geniet of gaat genieten uit of in verband met arbeid of bedrijf, ter hand genomen met ingang van of na de dag van het ontslag, ter zake waarvan de uitkering is toegekend, worden met de uitkering verrekend over de maand waarop deze inkomsten betrekking hebben of geacht kunnen worden betrekking te hebben. Deze verrekening geschiedt aldus dat de uitkering wordt verminderd met het bedrag waarmede de uitkering, vermeerderd met die inkomsten, de bezoldiging overschrijdt.

2. Het eerste lid vindt overeenkomstige toepassing ten aanzien van inkomsten uit of in verband met arbeid of bedrijf ter hand genomen gedurende non-activiteit, vakantie of verlof onmiddellijk voorafgaande aan het ontslag ter zake waarvan de uitkering is toegekend.

3. Wanneer de belanghebbende arbeid of bedrijf ter hand heeft genomen vóór de dag van het ontslag, anders dan bedoeld in de voorgaande leden en na die dag uit die arbeid of dat bedrijf inkomsten of meer inkomsten gaat genieten, is het eerste lid van toepassing, tenzij de belanghebbende aannemelijk maakt, dat die inkomsten of vermeerdering van inkomsten of een gedeelte daarvan noch het gevolg zijn van een verhoogde werkzaamheid noch verband houden met het ontslag, in welk geval de inkomsten, die meerdere inkomsten of dat gedeelte daarvan niet in aanmerking worden genomen voor de toepassing van het eerste lid.

4. Voor de toepassing van dit artikel wordt een uitkering krachtens de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet aangemerkt als inkomsten in verband met arbeid.

5. In afwijking van het bepaalde in de voorgaande leden wordt een tweede uitkering als bedoeld in artikel 1, onder f, in mindering gebracht op de eerste uitkering.

In het geval tevens inkomsten als bedoeld in het eerste en derde lid worden genoten, worden deze inkomsten, na toepassing van de eerste volzin, op de voet van het eerste lid met de tweede uitkering verrekend.

6. In bijzondere gevallen kan Onze Minister van het hierboven bepaalde ten gunste van de belanghebbende afwijken.

Artikel 6

1. De belanghebbende is verplicht van het ter hand nemen van enige arbeid of bedrijf terstond mededeling te doen aan Onze Minister onder opgave, voor zover mogelijk, van de inkomsten, die hij uit die werkzaamheden zal trekken. Zijn de inkomsten niet vooraf op te geven, dan doet hij

tijdig vóór het verschijnen van elke uitkeringstermijn opgave van de inkomsten, die hij sinds het ter hand nemen van de werkzaamheden of sinds de vorige opgave heeft genoten.

Onze Minister geeft nadere voorschriften aangaande het doen van mededelingen door de belanghebbende met betrekking tot de inkomsten uit of in verband met arbeid of bedrijf.

2. Brengt de aard van de werkzaamheden of van de inkomsten mede, dat de inkomsten over een langere termijn moeten worden berekend, dan geschiedt de opgave dienovereenkomstig en wordt op de uitkering een vermindering toegepast van een voorlopig vastgesteld bedrag onder voorbehoud van verrekening aan het eind van de evenbedoelde termijn. Ten aanzien van deze verrekening is artikel 5, eerste lid, van toepassing, met dien verstande, dat zij geschiedt over de in de vorige volzin bedoelde langere termijn in plaats van over iedere maand afzonderlijk.

3. Onze Minister kan bij de vaststelling van het bedrag van de vermindering van de opgave van de belanghebbende afwijken.

4. Het eerste, tweede en derde lid vinden overeenkomstige toepassing ten aanzien van de arbeid of bedrijf en de inkomsten daaruit, bedoeld in artikel 5, tweede en derde lid.

5. De belanghebbende aan wie uitkering is toegekend, wordt door het aanvaarden van de uitkering geacht erin toe te stemmen, dat allen, die daarvoor naar het oordeel van Onze Minister in aanmerking komen, omtrent zijn omstandigheden alle inlichtingen geven, welke voor de uitvoering van dit besluit noodzakelijk zijn.

Artikel 7

Onze Minister kan bepalen, dat inkomsten welke zijn genoten uit hoofde van overwerk, bij wijze van gratificatie, ter zake van een vrijwillige verbintenis bij het Korps Nationale Reserve, bij de Reserve Rijks- en Gemeentepolitie of bij andere door Onze Minister aan te wijzen reserveorganen, geheel of ten dele niet worden aangemerkt als inkomsten.

GENEESKUNDIG ONDERZOEK

Artikel 8

Indien de belanghebbende langer dan een jaar wegens ziekte verhinderd is geweest arbeid te verrichten, kan hij door Onze Minister worden verplicht zich geneeskundig te doen onderzoeken, dan wel zich aan een geneeskundig onderzoek volgens de bepalingen van de pensioenwet te onderwerpen.

EINDE EN VERVAL VAN HET RECHT OP UITKERING

Artikel 9

1. Het recht op uitkering eindigt:

a. behoudens het bepaalde in het tweede lid, met ingang van de eerste dag van de tweede maand volgende op die, waarin de belanghebbende in de zin van artikel E1 van de pensioenwet uit hoofde van ziekten of gebreken blijvend ongeschikt is verklaard de betrekking waaruit hij met recht op uitkering is ontslagen, te vervullen:

b. met ingang van de dag volgende op die waarop de belanghebbende is overleden;

c. met ingang van de eerste dag van de maand volgend op die waarin de belanghebbende de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt.

2. In afwijking van het eerste lid, onder a, eindigt het recht op uitkering, indien de belanghebbende uit hoofde van ziekten of gebreken blijvend ongeschikt is verklaard voor het vervullen van de betrekking die hij gedurende de met recht op uitkering doorgebrachte tijd bekleedde en waarin hij ambtenaar was in de zin van de pensioenwet, met ingang van de dag waarop de belanghebbende uit evenbedoelde betrekking wordt ontslagen.

3. Het recht op uitkering kan geheel of ten dele vervallen worden verklaard indien de belanghebbende:

a. zich zodanig gedraagt dat hij, ware hij in dienst gebleven, zou zijn ontslagen;

b. verhindert, zij het ook alleen door gebrek aan medewerking, dat een geneeskundig onderzoek of een voldoende geneeskundig onderzoek tot het verkrijgen van een invaliditeitspensioen plaatsheeft.

AANSPRAAK OP TOELAGE

Artikel 10

Voorzover het aan belanghebbende toegekende invaliditeitspensioen lager is dan de uitkering waarop hij aanspraak zou hebben gehad, indien hij niet uit hoofde van ziekten of gebreken blijvend ongeschikt was verklaard, wordt hem het verschil bij wijze van toelage uitgekeerd.

VERMINDERING EN NIET-UITBETALING VAN DE UITKERING

Artikel 11

Ten aanzien van de belanghebbende, die na zijn ontslag uit hoofde van ziekte of arbeidsongeschiktheid nog aanspraken in verband met de betrekking, waaruit hij is ontslagen, heeft of krijgt, wordt de uitkering dan wel de toelage bedoeld in artikel 10 tot het einde van de periode, waarover die aanspraken bestaan, verminderd met het bedrag daarvan.

Artikel 12

Indien de belanghebbende de gegevens, die noodzakelijk zijn voor de vaststelling of de vermindering van de uitkering niet, niet volledig of onjuist verstrekt, kan worden bepaald, dat de uitkering, zolang zulks het geval is, niet of slechts gedeeltelijk wordt uitbetaald.

BETALING

Artikel 13

1. De uitkering over een maand berekend, wordt in maandelijkse termijnen betaald. Met toestemming van de belanghebbende kan de uitbetaling in langere termijnen geschieden.

2. Zo spoedig mogelijk na het overlijden van de belanghebbende aan wie uitkering is toegekend, wordt aan de weduwe of weduwnaar, van wie de overledene niet duurzaam gescheiden leefde, een bedrag uitgekeerd gelijk aan de bezoldiging over een tijdvak van drie maanden. Wordt op de uitkering een vermindering toegepast krachtens de artikelen 5, eerste lid, 6 en 12, of wordt artikel 9, derde lid, toegepast, dan is de in de vorige volzin bedoelde uitkering gelijk aan het bedrag van de uitkering, die de belanghebbende op de dag van het overlijden ontving, over een

tijdvak van drie maanden. Ingeval recht bestaat op twee uitkeringen als bedoeld in artikel 1, onder f, en geen vermindering, anders dan krachtens artikel 5, vijfde lid, eerste volzin, krachtens enige bepaling van dit besluit wordt toegepast, wordt meerbedeelde uitkering gesteld op het bedrag van de hoogste bezoldiging, waarvan de betreffende uitkering is afgeleid, over een tijdvak van drie maanden. Indien zulks wel het geval is, wordt op het bedrag der uitkering in mindering gebracht de uitkering wegens overlijden, waarop aanspraak bestaat uit hoofde van een andere dienstbetrekking.

3. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder weduwe of weduwnaar mede begrepen de nabestaande van de levenspartner met wie de niet-gehuwde belanghebbende samenwoonde en – met het oogmerk om duurzaam samen te leven – een gemeenschappelijke huishouding voerde op basis van een notarieel verleden samenlevingscontract, bevattende de wederzijdse rechten en verplichtingen terzake van die samenwoning en gemeenschappelijke huishouding. Tegelijkertijd kan slechts een persoon als levenspartner worden aangemerkt. Onze Minister kan verlangen dat een schriftelijke verklaring van een notaris wordt overgelegd, waaruit blijkt van het bestaan van dat samenlevingscontract.

4. Laat de overledene geen weduwe of geen weduwnaar na van wie hij, onderscheidenlijk zij, niet duurzaam gescheiden leefde, dan geschiedt de uitkering van het in het tweede lid bedoelde bedrag ten behoeve van de minderjarige kinderen van de overledene, of minderjarige kinderen waarover de overledene ten tijde van het overlijden de pleegouderlijke zorg droeg.

Onder pleegouderlijke zorg wordt verstaan de zorg voor het onderhoud en de opvoeding van het kind, als was het een eigen kind, onafhankelijk van enige verplichting daartoe of van het genieten van een vergoeding daarvoor. Ontbreken ook zodanige kinderen, dan geschiedt de uitkering van het in het tweede lid bedoelde bedrag aan degenen die geheel of grotendeels afhankelijk waren van de inkomsten van de overledene.

5. Op de uitkering, bedoeld in het tweede of derde lid, wordt in mindering gebracht het bedrag van de uitkering waarop de nagelaten betrekkingen van de gewezen ambtenaar ter zake van diens overlijden aanspraak kunnen maken krachtens artikel 62, zevende lid, van het Burgerlijk ambtenarenreglement defensie.

6. Laat de overledene geen betrekkingen, als bedoeld in het tweede, derde of vierde lid na, dan kan het aldaar bedoelde bedrag geheel of ten dele worden uitgekeerd voor de betaling van de kosten van de laatste ziekte en van de lijkbezorging, indien zijn nalatenschap voor de betaling van die kosten ontoereikend is.

BEZWAAR

Artikel 14

1. De belanghebbende, die bezwaar heeft tegen een beslissing welke te zijnen aanzien ter uitvoering van dit besluit is genomen kan binnen 30 dagen na de verzending daarvan bij Onze Minister een verzoek om herziening van deze beslissing indienen.

2. Van de mogelijkheid tot het indienen van een verzoek om herziening wordt de belanghebbende bij de kennisgeving van de in het eerste lid bedoelde beslissing mededeling gedaan.

3. Onze Minister neemt op het verzoek zo spoedig mogelijk een met redenen omklede beslissing, welke de belanghebbende ter kennis wordt gebracht.

SLOTBEPALINGEN

Artikel 15

Een uitkering op grond van de Regeling functioneel leeftijdsontslag toegekend terzake van een ontslag uit de burgerlijke openbare dienst bij het Ministerie van Defensie, wordt gelijkgesteld met een uitkering, toegekend op grond van dit besluit.

Artikel 16

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst en werkt terug tot en met 1 april 1993.

Artikel 17

Dit besluit kan worden aangehaald als «Besluit uitkering wegens functioneel leeftijdsontslag burgerlijke ambtenaren defensie»,

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 25 juni 1993

Beatrix

De Minister van Defensie,
A. L. ter Beek

Uitgegeven de *dertiende* juli 1993

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Defensie. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 10 augustus 1993, nr. 150.

ALGEMEEN

Inleiding

Het arbeidsvoorwaardenoverleg bij Defensie is, overeenkomstig dat wat voor de gehele overheid geldt, reeds een aantal jaren in ontwikkeling en beweegt zich naar het zogenaamde sectoraal overlegmodel, waar het georganiseerd overleg bij Defensie een deel van uitmaakt. Het betreft hier een gedeelte van de ontwikkelingen die ook wel als «normalisering» van de arbeidsverhoudingen bij de overheid worden aangeduid. In december 1992 is met de centrales van overheidspersoneel een nieuw overlegstelsel voor de overheid overeengekomen. Dit nieuwe overlegstelsel leidt tot een vrijwel volledige decentralisatie van het arbeidsvoorwaardenoverleg naar een achttal sectoren, waaronder de sector Defensie. De invoering van het sectorenmodel is geleidelijk tot stand gekomen. Verwezen wordt voor de aanloop naar dit overlegmodel naar de schets voor het nieuwe overlegstelsel (brief van de minister van Binnenlandse Zaken van 30 december 1987, Kamerstukken II, 1987/88, 20 402, nr. 10) en de protocollen voor het Centraal Georganiseerd Overleg Militairen (CGOM) inzake de proefneming met het arbeidsvoorwaardenoverleg 1989 (verlengd voor 1990).

Hoewel in formele zin het CGOM nevensgeschikt is aan het centraal georganiseerd overleg in ambtenarenzaken (CGOA), heeft de centrale commissie georganiseerd overleg militairen (CCGOM) in de hiervoor geschetste aanloopfase steeds de rol van «sectorcommissie militairen» vervuld. Zo is in de periode 1989 tot en met 1992 over de algemene salarisontwikkeling en de algemene arbeidsduur nooit in het CGOM, maar steeds in het CGOA overleg gevoerd. De werkverhouding CGOA-CGOM verliep dus steeds langs de lijn van «centraal overleg» versus «sectoroverleg».

Thans is de fase bereikt waarin de geschetste voorlopige werkwijze voor het arbeidsvoorwaardenoverleg bij de gehele overheid een meer definitieve verschijningsvorm krijgt. Dit geschiedt op de eerste plaats door middel van een vrijwel volledige decentralisatie van het arbeidsvoorwaardenoverleg, onder andere naar de sector Defensie.

In de kern komt het er op neer, dat met uitzondering van het overleg over de aanspraken bij ziekte en werkloosheid voorzover deze overeenkomen met de wettelijke aanspraken voor werknemers in de marktsector, en met uitzondering van de pensioenen, de aanspraken bij arbeidsongeschiktheid alsmede het wettelijke VUT-regime, het arbeidsvoorwaardenoverleg volledig sectoraal zal worden gevoerd. De omvang van de decentralisatie wordt gebaseerd op een voor de gehele overheid geldend protocol, dat door de minister van Binnenlandse Zaken en de centrales van overheidspersoneel in het Centraal Georganiseerd Overleg in Ambtenarenzaken (CGOA) gezamenlijk op 10 februari 1993 tot stand is gebracht.

De afbakening van de sector Defensie is gewijzigd. In het kader van de hiervoor genoemde proefneming betrof het sectoroverleg Defensie uitsluitend het militair personeel (militair beroepspersoneel en dienstplichtigen). Het doel van de decentralisatie is de afzonderlijke overheidswerkgevers een grotere verantwoordelijkheid te geven voor het arbeidsvoorwaardenbeleid. Vanaf de aanvang van de discussie over de

hernieuwde indeling van de sectoren heeft ondergetekende zowel in de richting van de twee partijen in het CGOA als in de richting van de Staten-Generaal in de memories van toelichting van de opeenvolgende begrotingen voor 1990 e.v. en in de defensienota 1991 (Kamerstukken II 1990/1991, 21 800 hoofdstuk X, nr. 2 p. 22; Kamerstukken II 1991/1992, 22 300 hoofdstuk X, nr. 2 p. 38; Kamerstukken II 1990/1991 21 991 nrs. 2-3 p.168) te kennen gegeven dat het bij het Ministerie van Defensie te werk gestelde burgerpersoneel deel zou moeten uitmaken van de sector die in de nieuwe situatie onder zijn rechtstreekse verantwoordelijkheid zou komen te vallen. Het hoofdmotief was om te komen tot een verbeterde bedrijfsvoering. Daarnaast was er sinds geruime tijd een groeiend onbegrip te constateren, niet alleen bij delen van de organisatie maar ook bij de verschillende categorieën personeel wat betreft de verschillen in rechtspositie als gevolg van de uitwerking van de voor hen geldende verschillende regels bij overigens gelijke werkomstandigheden. Op dit laatste aspect heeft de Maatschappelijke Raad van de Krijgsmacht expliciet gewezen in zijn rapport nr. 16.

Teneinde een draagvlak te creëren, zijn naast de besprekingen in het CGOA gelijktijdig gesprekken gevoerd zowel met vertegenwoordigers van de militaire belangenverenigingen deelnemend aan het Centraal Georganiseerd Overleg Militairen (CGOM), als met die van de centrales van overheidspersoneel vertegenwoordigd in de Bijzondere Commissie voor het Burgerpersoneel van Defensie (BCBPDEF). De vertegenwoordigers van de centrales van overheidspersoneel in het CGOA hebben op 16 december 1992 bij de meer definitieve inrichting van het overlegstelsel ermee ingestemd behalve het militair personeel ook het burgerpersoneel in de sector Defensie onder te brengen. Door deze integratie van het overleg, zal de noodzakelijke samenhang in het arbeidsvoorwaarden- en personeelsbeleid voor de verschillende categorieën personeel binnen de Defensie-organisatie beter dan tot nu toe kunnen worden verwezenlijkt. Het burgerpersoneel maakte tot nu toe nog deel uit van de sector burgerlijk rijkspersoneel.

Het functioneren van de nieuwe overlegstructuur

De gewijzigde afbakening maakt een nadere afstemming van de bestaande overlegniveaus en overlegforums voor militair personeel en burgerpersoneel noodzakelijk. De CCGOM verdwijnt als overlegcommissie, zij het uiteraard met handhaving van het daarbij behorende overlegniveau. Aan de op hoofdstuk XI (art. 113 e.v.) van het Algemeen Rijksambtenarenreglement (ARAR, Stb. 1931, 248) gebaseerde, op de gehele defensie-organisatie gerichte bijzondere commissie burgerpersoneel Defensie (BCBP-Defensie) is, door het onderbrengen van het burgerpersoneel in de sector defensie evenmin nog behoefte; noch als overlegniveau noch als overlegforum. De BCBP-Defensie houdt dus op te bestaan. Voor de CCGOM en de BCBP-Defensie treedt de sectorcommissie Defensie in de plaats. Deze sectorcommissie vervult tevens de taak die de CCGOM had als nevenschikt overlegforum aan de CCGOA, zolang de CCGOA nog deel uitmaakt van het overlegstelsel bij de overheid.

Het nieuwe sectorenmodel legt voor wat betreft de structuur van de arbeidsvoorwaardenonderhandelingen een basis voor onderhandelingen over één pakket arbeidsvoorwaardelijke maatregelen voor alle personeelscategorieën in de sector Defensie. De onderhandelingen worden gevoerd met de vier centrales van overheidspersoneel en de verenigingen die (merendeels) dienstplichtigen vertegenwoordigen. Het is wenselijk om de onderhandelingen op één plaats te initiëren en op één

plaats af te ronden. De sectorcommissie zal tegen die achtergrond voor wat betreft het arbeidsvoorwaardenoverleg functioneren als de formele «onderhandelingstafel» voor de sector. Aangezien de centrales van overheidspersoneel in de sectorcommissie zowel het militair personeel als het burgerpersoneel vertegenwoordigen kan aldus in het jaarlijkse arbeidsvoorwaardenoverleg met de sectorcommissie defensie met één overlegpartner in één overlegforum over één samenhangend pakket worden onderhandeld, waarbij overeenstemming moet worden bereikt over wijzigingen – zowel in «positieve» als in «negatieve» zin – van de arbeidsvoorwaarden. Hierdoor kan een pakket tot stand komen in een goede afweging van ieders belangen en gericht op de in de arbeidsorganisatie defensie geldende prioriteiten.

Aanpak

De (wijzigingen in) algemene maatregelen van bestuur met betrekking tot het burgerpersoneel van defensie ter uitvoering van artikel 125 van de Ambtenarenwet 1929 kwamen tot nu toe onder verantwoordelijkheid van de Minister van Binnenlandse Zaken tot stand. Vanaf 1 april 1993 zal de Minister van Defensie voor het bij het Ministerie van Defensie te werk gestelde burgerpersoneel de verantwoordelijke bewindspersoon zijn voor het te voeren personeelsbeleid in de meest ruime zin. Het onderhavige besluit beoogt dan ook te bewerkstelligen dat in het vervolg voor de defensie-ambtenaren op specifieke op Defensie toegesneden wijze uitvoering kan worden gegeven aan het gestelde in artikel 125 Ambtenarenwet 1929.

Wat betreft de materiële aanspraken van het burgerpersoneel Defensie beoogt dit besluit geen wijziging aan te brengen in de aanspraken zoals die op 1 april 1993 gelden voor het burgerlijk rijksoverheidspersoneel voorzover daar niet reeds een specifieke invulling per ministerie aan is gegeven.

Voor het onder het beheer brengen van de Minister van Defensie van de rechtspositie van de bij het Ministerie van Defensie (of daaronder vallende bedrijven of instellingen) werkzame ambtenaren geldt immers als uitgangspunt, dat per 1 april 1993, de datum waarop de herindeling van de sectoren geëffectueerd zal worden, er geen andere (materiële) wijzigingen optreden in de rechtspositie van de defensie-ambtenaren dan die welke rechtstreeks voortvloeien uit de sectorvorming. Gelet hierop zal dan ook de rechtspositie van de defensie-ambtenaren per 1 april 1993, zoals die laatstelijk zijn gewijzigd bij de formalisering van het arbeidsvoorwaardenpakket 1992 (besluit van 24 februari 1993, Stb. 1993, 143) zo veel mogelijk onverkort worden overgenomen; de afwijkingen zullen beperkt zijn tot verschillen in technische zin. Zo worden de bevoegdheden van de Minister van Binnenlandse Zaken toegekend aan de Minister van Defensie. De coördinerende bevoegdheden van eerstgenoemde minister zijn, aangezien daaraan voor de sector defensie die niet uit meerdere arbeidsorganisaties bestaat, daarbij niet overgenomen.

Weliswaar is met het onder de sector Defensie brengen van het burgerpersoneel beoogd, om op de duur waar dat mogelijk is een integratie van de rechtspositie van het militair personeel en het burgerpersoneel tot stand te brengen, maar dit zal gelet op de bestaande verschillen in structuur en inhoud moeten geschieden in een geleidelijk proces van harmonisatie en convergentie. Onder harmonisatie wordt daarbij verstaan het inhoudelijk op elkaar afstemmen van voorzieningen; convergentie is het streven om te komen tot dezelfde voorziening voor beide categorieën personeel. Sommige onderdelen van de rechtspositie zullen daarbij spoedig en met niet al te veel problemen geïntegreerd

kunnen worden, voor andere onderdelen daarentegen valt te verwachten dat dit proces een moeizaam verloop zal hebben. Het feit, dat de beide categorieën personeel tot één sector zullen behoren en het feit dat overleg over de arbeidsvoorwaarden in het vervolg in één forum plaatsvindt, waarborgt daarbij echter dat toekomstige ontwikkelingen in de arbeidsvoorwaarden van militair- en burgerpersoneel beter dan tot nu toe op elkaar afgestemd zullen zijn, zodat ook langs die weg een geleidelijk naar elkaar toegroeien van de beide rechtspositiestelsels wordt bewerkstelligd. In dat proces is het dan ook mogelijk dat voor de rechtspositie van de burgerambtenaren bij defensie een divergentie optreedt met de ontwikkelingen in de rechtspositie van de ambtenaren behorende tot de sector Rijk.

Voor de wijze, waarop de rechtspositie van het burgerpersoneel van Defensie in formele zin onder de sector Defensie zal worden gebracht, stonden in theorie drie wegen open.

Gelet op de beschikbare tijd was het – gelet op het hierboven geschetste proces van harmonisatie en convergentie – niet haalbaar om in dit stadium reeds één of meerdere besluiten waarin de rechtspositie van zowel het militair- als burgerpersoneel geïntegreerd is opgenomen, tot stand te brengen; een dergelijk besluit is immers het eindpunt van de ontwikkelingen die per 1 april 1993 in gang worden gezet. Derhalve moest uitgezien worden naar een oplossing, waarbij een duidelijke scheiding tussen de rechtspositie van de ambtenaren behorende tot de sector Rijk en die van de ambtenaren behorende tot de sector Defensie zou worden teweeggebracht en die tegelijkertijd kon dienen als een basis voor de verdere ontwikkelingen.

Het was denkbaar, om bij algemene maatregel van bestuur een voorziening te treffen, inhoudende dat de besluiten geldende voor de rijksambtenaar (tijdelijk) van toepassing blijven op het burgerpersoneel van de sector Defensie, tenzij bij algemene maatregel van bestuur anders wordt bepaald. De gewenste afwijkingen zouden steeds in een afzonderlijke algemene maatregel van bestuur worden vastgelegd. Aan deze optie kleven echter een aantal bezwaren. In de eerste plaats leidt dit tot voorschriften, die wat hun samenhang betreft al snel tamelijk onoverzichtelijk worden. Gezien de tijd die nodig wordt geacht om te komen tot één regeling voor zowel burgerpersoneel als militairen, moet ervan worden uitgegaan dat deze situatie gedurende een aantal jaren zou voortbestaan. In de tweede plaats komt dan het doel van de sectorvorming, een duidelijke scheiding van verantwoordelijkheden, niet goed uit de verf. Er blijft immers een vorm van inhoudelijke afhankelijkheid bestaan. Wanneer namelijk als gevolg van het arbeidsvoorwaardenoverleg in de sector Rijk een bepaalde wijziging van de besluiten wordt geïnitieerd, bestaat steeds dadelijk een noodzaak om te bezien, of deze wijziging voor het defensiepersoneel gevolgd moet worden, of dat bij algemene maatregel van bestuur de oorspronkelijke tekst als geldend voor het defensiepersoneel moet worden vastgelegd. Dit legt dan weer een last op het arbeidsvoorwaardenoverleg in de sector Defensie.

Derhalve is in overleg met de Ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie gekozen voor een andere wijze, namelijk het opnieuw integraal vaststellen van de inhoud van de rechtspositiebesluiten als slechts op de ambtenaren van Defensie toepasselijke besluiten, echter aangepast aan de gewenste toedeling in bevoegdheden. Hierbij zijn materieel geen andere wijzigingen in de besluiten aangebracht dan strikt noodzakelijk waren voor de sectorvorming. Met deze besluiten als uitgangspositie kan langs de hierboven aangegeven geleidelijke weg van harmonisatie en convergentie gewerkt worden aan de gewenste integratie van de rechts-

positie van het burgerpersoneel en het militair personeel van Defensie tot één rechtspositiebesluit.

De rechtspositionele regelingen die thans van toepassing zijn op het burgerpersoneel van defensie zijn dan ook voorzover deze het karakter van een «sector Rijk» gebonden regeling hadden, vertaald in een overeenkomstig voor defensie geldend besluit. Het betreft hier in de eerste plaats het Besluit georganiseerd overleg sector defensie en het Burgerlijk ambtenarenreglement defensie. In deze beide besluiten tezamen is de materie opgenomen die is geregeld in of samenhangt met het Algemeen Rijksambtenarenreglement, waarbij het ontwerp Besluit georganiseerd overleg sector defensie de plaats inneemt van hoofdstuk XI van het ARAR. Voorts het Bezoldigingsbesluit burgerlijke ambtenaren defensie, bevattende de materie die samenhangt met het Bezoldigingsbesluit burgerlijke rijksambtenaren 1984 (BBRA) benevens enkele kleinere besluiten. Het betreft het Besluit betaling emolumenten burgerlijke ambtenaren defensie, het Besluit maaltijdvergoeding bij overwerk burgerlijke ambtenaren defensie, het Telefoonkostenbesluit burgerlijke ambtenaren defensie. Dan is er het Interimbesluit ziektekosten burgerlijke ambtenaren defensie, het Verplaatsingskostenbesluit burgerlijke ambtenaren defensie en een tweetal besluiten betrekking hebbende op reiskosten, het Reisbesluit burgerlijke ambtenaren defensie en het Reisbesluit binnenland burgerlijke ambtenaren defensie. Ook voor de post-actieve aanspraken zal een aantal besluiten tot stand worden gebracht. Het betreft hier het Wachtgeld- en uitkeringsbesluit burgerlijke ambtenaren defensie bij privatisering; het Besluit uitkering wegens functioneel leeftijdsontslag burgerlijke ambtenaren defensie; het Wachtgeldbesluit burgerlijke ambtenaren defensie; het Besluit aanvulling arbeidsongeschiktheidsuitkering burgerlijke ambtenaren defensie en het Uitkeringsbesluit burgerlijke ambtenaren defensie. Voor de inhoud verwijs ik naar de toelichting bij de betreffende besluiten.

Inhoud van het besluit

In dit besluit is uitgegaan van de tekst van de Regeling uitkering wegens functioneel leeftijdsontslag.

Aangezien de wijzigingen ten opzichte van de Regeling uitkering wegens functioneel leeftijdsontslag voornamelijk van redactionele aard zijn, is de artikelsgewijze toelichting beperkt gehouden.

Artikelsgewijze toelichting

Ten opzichte van de Regeling uitkering wegens functioneel leeftijdsontslag zijn in het onderhavige besluit de artikelen 10, 11, 12, 13, 14 en 15 vernummerd in achtereenvolgens 9, 10, 11, 12, 13 en 14.

Artikel 1

Uit onderdeel c volgt, dat degene die als geestelijk verzorger is aangesteld bij de krijgsmacht geen belanghebbende is in de zin van dit besluit.

Aanspraken wegens leeftijdsontslag kan hij, als hij is aangesteld in burgerlijke openbare dienst om in de krijgsmacht als geestelijke verzorger doorlopend werkzaam te zijn, ontlenen aan de Uitkeringswet gewezen militairen.

Artikel 15

Ook degenen die voor de inwerkingtreding van het nieuwe besluit al uitkeringsgerechtigde zijn geworden als ambtenaar in burgerlijke

openbare dienst bij het Ministerie van Defensie vallen onder de werking van dat besluit. Voor een adequate toepassing van het nieuwe besluit wordt een ingevolge de Regeling uitkering wegens functioneel leeftijdsontslag toegekende uitkering gelijkgesteld met een uitkering ingevolge het nieuwe besluit. Hierdoor kunnen bijvoorbeeld termijnen worden samengeteld. Lopende uitkeringsgevallen ontwikkelen zich volgens het nieuwe recht, hetgeen van belang is voor bijvoorbeeld de hoogte en de duur van de uitkering en de aanpassingen van het oorspronkelijke norminkomen. De gelijkstelling van lopende uitkeringen met uitkeringen in de zin van dit besluit impliceert, dat verwijzingsbepalingen in de Regeling uitkering wegens functioneel leeftijdsontslag slechts worden gerespecteerd, voorzover deze betrekking hebben op de periode voor de inwerkingtreding van dit besluit.

De Minister van Defensie,
A. L. ter Beek